

Udenrigsministeriet

EUP, j.nr. 400.B.3-4-2-5.
Den 16. marts 2006

Spørgsmål 33 ad EEU alm. del fra Folketingets Europaudvalg :

Ministeren bedes oversende en redegørelse for, hvilke ændringer der vil komme på komitologiområdet, såfremt forfatningstraktaten træder i kraft.

Svar:

Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser er hjemlet i Nice-traktatens artikel 202, hvori det fastslås, at Rådet ”i de retsakter, det vedtager, skal tildele Kommissionen beføjelser til at gennemføre de af Rådet udfærdigede forskrifter. Rådet kan opstille visse nærmere vilkår for udøvelsen af disse beføjelser. Rådet kan ligeledes i særlige tilfælde forbeholde sig retten til selv direkte at udøve gennemførelsesbeføjelser. Ovennævnte vilkår skal være i overensstemmelse med de principper og regler, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter udtalelse for Europa-Parlamentet, har fastsat i forvejen.”

De nærmere vilkår for udøvelsen af beføjelserne fastsættes i dag i Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelsen af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (1999/468/EF) også benævnt Komitologiafgørelsen fra 1999.

Forfatningstraktaten indfører som noget nyt i forhold til Nice-traktaten et klart skel mellem (1) *udbygning og ændring af visse ikke-væsentlige elementer i europæiske love eller rammelove* (artikel I-36) og (2) *udøvelsen af gennemførelsesbeføjelser* (artikel I-37).

(1) Ifølge forfatningstraktatens artikel 36 kan Europa-Parlamentet og Rådet i de europæiske love og rammelove, som de i medfør af artikel I-34 vedtager i fællesskab, delegerede beføjelser til Kommissionen til at vedtage *delegerede europæiske forordninger*. Disse delegerede europæiske forordninger *udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige elementer i europæiske love eller rammelove*. Forfatningstraktaten slår fast, at de europæiske love og rammelove udtrykkeligt skal afgrænse delegationens formål, indhold, omfang og varighed, og at de væsentlige elementer på et område er forbeholdt de Europæiske love eller rammelove, og at de væsentlige elementer dermed ikke kan delegeres.

Betingelserne for delegationen fastsættes i de europæiske love og rammelove, og forfatningstraktaten slår fast, at denne kontrol både kan indebære (a) mulighed for, at Europa-Parlamentet og Rådet kan tilbagekalde delegationen (af selve muligheden for Kommissionen at vedtage de delegerede europæiske forordninger), og (b) muligheden for at de delegerede europæiske forordninger kun kan træde i kraft, hvis ikke Rådet eller Europa-Parlamentet gør indsigelse inden en frist, der er fastslået i den europæiske lov eller rammelov. I hver af de to kontrolmuligheder vil Europa-Parlamentet skulle træffe afgørelse med et flertal af medlemmernes stemmer, mens Rådet vil skulle træffe afgørelse med kvalificeret flertal.

Af en erklæring til artikel I-36 fremgår det desuden, at Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis også fremover agter at søge bistand fra eksperter udnævnt af medlemsstaterne, når den udarbejder sine udkast til delegerede europæiske forordninger på området finansielle tjenesteydelser.

(2) Artikel I-37 fastsætter bestemmelserne for vedtagelse af *gennemførelsesretsakter*, som ifølge forfatningstraktaten kan have form af europæiske gennemførelsesforordninger eller europæiske gennemførelsesafgørelser. Når ensartede betingelser for gennemførelse af Unionens bindende retsakter er nødvendige, kan Kommissionen i disse retsakter tillægges gennemførelsesbeføjelser. Hvor de nærmere vilkår for udøvelsen af gennemførelsesbeføjelser i dag fastsættes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, vil de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, ifølge forfatningstraktaten skulle fastsættes forud ved europæisk lov. Europæiske love vedtages ifølge forfatningstraktaten af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab på forslag af Kommissionen efter den almindelige lovgivningsprocedure i artikel III-396.